

## **ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE**

### **WOJEWODY LUBUSKIEGO**

**Nr NK-I.4131.97.2015.IWit**

z dnia 16 czerwca 2015 r.

#### **Rada Powiatu Żarskiego**

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 595 ze zm.) stwierdzam nieważność - § 4 ust. 3 i 4 uchwały Nr VIII/49/2015 Rady Powiatu Żarskiego z dnia 28 maja 2015 r. w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego oraz za umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej i obiektów budowlanych nie związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam.

#### **Uzasadnienie**

W dniu 28 maja 2015 r. Rada Powiatu Żarskiego podjęła uchwałę w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego oraz za umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej i obiektów budowlanych nie związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 5 czerwca 2015 r.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza że uchwała w ww. zakresie istotnie narusza prawo tj. art.40 ust. 9 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (j.t. Dz.U. z 2013r. poz. 460 ze zm.)

Stosownie do zapisów art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m<sup>2</sup> pasa drogowego, z tym że stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł. Z kolei w myśl postanowień art.40 ust.9 ustawy przy ustalaniu stawek, o których mowa w ust. 7 i 8, uwzględnia się: 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty; 2) rodzaj elementu zajętego pasa drogowego; 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni; 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego; 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym. Wskazany powyżej przepis art. 40 ust. 9 ustawy zawiera zamknięty katalog kryteriów, wg których możliwe jest zróżnicowanie stawek opłat za zajęcie pasa drogowego. Kryteria te określa się mianem "kryteriów przedmiotowych". Niedopuszczalne jest zatem uzależnienie w uchwale rady stawki opłaty od pozaustawowych czynników.

Rada Powiatu Żarskiego mocą § 4 ust. 3 uchwały postanowiła, iż reklamy zawierające informacje o województwie, powiecie lub gminie w postaci planów, map, tablic, plansz lub w innej formie ustanawiane przez województwo, powiat lub gminy za 1m<sup>2</sup> powierzchni reklamy obciążone są opłatą w wysokości 0,10zł. Natomiast reklamy inne niż wymienione w pkt 3 za 1 m<sup>2</sup> powierzchni podlegają opłacie w wysokości 1,50 zł (ust. 4). Tym samym Rada wprowadziła preferencyjne stawki opłat dla reklam umieszczanych przez jednostki samorządu terytorialnego, a zatem kryterium zróżnicowania stawek odnosi się do podmiotu, który umieszcza reklamę.

W ocenie organu nadzoru taki zapis prowadzi do istotnego naruszenia prawa. Zauważyć należy, iż możliwość różnicowania stawek opłat na podstawie art. 40 ust. 8 i 9 ustawy o drogach publicznych nie jest kwestionowana w orzecznictwie (por. wyrok NSA z dnia 7 sierpnia 2008 r., sygn. akt II GSK 151/08, LEX nr 534818, wyrok z dnia 19 marca 2013 r. sygn. akt II SA/Op 605/12). Jednakże musi to być wyłącznie kryterium rodzaju urządzenia, które nie zawiera dodatkowych elementów dyskryminujących czy naruszających zasadę równości uczestników obrotu gospodarczego. Za nieuprawnione należy uznać przyjęcie zróżnicowanej wysokości stawek w odniesieniu do urządzeń tego samego rodzaju lub w zależności od podmiotu zarządzającego czy właściciela urządzeń tego samego rodzaju. Analogiczne stanowisko prezentuje Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 21 stycznia 2011 r. sygn.akt III SA/Wr 818/10 w którym wprost wskazał, że „, Uchwała określająca stawkę opłaty za umieszczenie w pasie drogowym reklamy (tablicy informacyjnej), zawierającej informacje o gminie, powiecie lub województwie w postaci planów, tablic, plansz itp.- różnicuje te stawki w zależności od treści reklamy (tablicy informacyjnej), a zatem w zależności od kryterium nie ujętego w art. 40 ust. 9 u.d.p., czym bezspornie przekracza umocowanie ustawowe.” Ponadto utrzymanie zróżnicowanych stawek według kryterium podmiotowego lub według przedmiotu prowadzonej działalności, wiązałoby się z dyskryminowaniem podmiotów w życiu gospodarczym w świetle ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej czy art. 32 Konstytucji RP (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2014 r. sygn. akt II GSK 437/13).

Mając na względzie powyższe, zasadnym było stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w ww. zakresie.

Jednocześnie organ nadzoru podnosi, że ww. zakresie wydane było już wcześniej rozstrzygnięcie nadzorcze (dotyczyło uchwały Nr VI/38/2015 Rady Powiatu Żarskiego z dnia 31 marca 2015 r.). Wprawdzie Rada Powiatu Żarskiego uchwałą Nr VIII/49/2015 dokonała pewnych modyfikacji zapisów regulujących opłaty za reklamy, jednakże w dalszym ciągu jej postanowienia naruszają przepis art. 40 ust. 9 ustawy o drogach publicznych.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia, za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

z up. Wojewody Lubuskiego  
Dyrektor Wydziału Nadzoru  
i Kontroli

**Teresa Kaczmarek**